

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában — Ide intézendők a kiadó hivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petisors térfogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árkedezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönbén minden hazai postahivatal, az előfizetés legezésrűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Vármegyei tisztujtás.

Gömör-Kishont törvényesen egyesült vármegyék tisztujtása ma, december 19-én lezajlott. Komoly, ünnepélyes volt ez a nap, mert ma már mindig erősebben hisszük, hogy ez volt az utolsó restauráció. Bár bizonyos tartózkodással írjuk ezt most is, mert hiszen — ha emlékeztünk nem csal — hat év előtt is ország-szerte hangoztatták, hogy a vármegyék felett meghúzzák a lélekharangot, s küszöbön áll az államosság.

A mai tisztujtó közgyűlés külső képe is szép látványt nyújtott. Az új székház ormára kitűzték a nagy napot jelző nemzeti színű lobogót, a díszes nagyterem üres mezőnyekre elhelyezték nagyjaink olajfestményü képeit, hogy ezek is szemlélői legyenek Gömörvármegye hagyományos alkotmány- és törvényiszteletenek, s annak a komoly gondolkodásnak, melyvel eddigi tisztviselői buzgó munkásságát méltányolva, őket tisztai állásukban továbbra is megtartja.

A vármegye törvényhatóságának negyedfélszáz virilis és választott tagjai közül körülbelül háromszázan jelentek meg s a karzatokat is előkelő hölgy- és uri közönség töltötte meg. A nagy terem csak úgy zsongott s a zöld asztal körül elhelyezkedve láttuk vármegyénk notabilitásait csaknem teljes számban ünnepi, emelkedett hangulatban.

Megjelent a gyűlésen dr. *Ivánkovits* János rosznyói püspök, *Fabián* kanonok és *Széman* Endre prépost kíséretében. A közgyűlés a kiváló főpapot lelkes éljenzéssel fogadta s *Hámos* főispán is szép szavakkal üdvözölte. Ott láttuk a megjelentek sorában *Farkas* Ábrahám, gróf *Serényi* Béla, *Putnoky* Mór, *Kubinyi* Géza és *Fáy* István országgy. képviselőket s a vármegye minden részéből összesereglett bizottsági tagokat.

A választás kimagasló mozzanata volt *Bornemisza* László alispán egyhangú felkésedéssel történt újraválasztása s a főispán és *Szentiványi* Árpád szép üdvözlő beszéde, melyvel az alispánt környező közbecsülésnek és közszeretnek ékeszavú tolmácsai voltak.

A tisztviselők nagyrészének megválasztása

egyhangulag, lelkes éljenzéssel történt. Csupán az *alügyészi* és egy *főszolgabírói* állás betöltése történt szavazás útján.

A gyűlésről különben a következő tudósítást adjuk:

Hámos László főispán pontban 10 órakor megnyitotta a közgyűlést s üdvözölve a szép számmal megjelent bizottsági tagokat, hazaias érzetűre appellálva, felhívja, hogy a vármegye tisztai karát, érdeme szerint válassza meg. Jegyzőkönyv vezetésére *Lukács* Gézát kéri fel, az ügyészi teendőket *Abonyi* Pált bizza meg.

Elsőként *Bornemisza* László alispán szólalt fel, s előre bocsátva azt, hogy a tisztikar megbízatása lejárván, a törvényhatóság törvénybe iktatott legszebb jogát gyakorolja az új tisztikar megválasztásával: úgy érzi, hogy tanuságot tehet arról, hogy a vármegye ügyeit legjobb tudása szerint, tisztességgel és becsülettel vitte a tisztikar, s midőn a megbízatást jól teljesített kötelesség-érzettel teszik le, a vármegyei jogok gyakorlásának jelvényét, a pecsétet, melyet a legutóbbi 6 év óta is mindig törvényisztelettel használt, mocsoktalanul visszazolgáltatja megbízói kezébe.

Hámos László főispán kedves kötelességet teljesít, mikor hangsúlyozza, hogy a régi tisztikar kötelességét mindenkor híven és a vármegye elismerésére méltóan teljesítette. Ennek kijelentésével a kijelölő bizottságot kiküldi. Es pedig választottak: *Szentiványi* Árpád, *Farkas* Ábrahám, *Hanvay* Zoltán; kinevezettek: *Fáy* László, *Molnár* József és *Marton* János.

A bizottság a főispán elnökele alatt visszavonult s hosszas tanácskozás után a főispán bejelentette a jelölés eredményét. Az alispáni állásra egyetlen pályázó volt: *Bornemisza* László, kit lelkes éljenzéssel egyhangulag megválasztottak. Az alispánért *Szontayh* Pál, *Tornallyay* Zoltán, *Hevessy* Benedek, gróf *Serényi* Béla, *Hevessy* Bertalan és *Fáy* István tagokból álló küldöttség ment s csakhamar megjelent a vármegye első tisztviselője: *Bornemisza* László, kit szünni nem akaró lelkes éljenzéssel fogadtak. *Hámos* László főispán meleg szavakkal üdvözli a most már negyedszer megválasztott alispánt s hangsúlyozza, hogy e szép választás nem lehet másnak a kifolyása, mint annak a ritka munkaszeretnek, munkabírasnak és ügybuzgalomnak, mely az alispán működését jellemzi. A legjobb kívánságok kifejezése mellett átadja neki a vármegye pecsétjét.

Szentiványi Árpád a megye közönsége nevében üdvözli a mindenki által szeretett, tisztelt és becsült alispánt, ki a közérdek rovására sohasem engedett helyet az önérdéknek. Benső ragaszkodással és elismeréssel üdvözli őt s a legnagyobb bizalmat látja abban, hogy már negyedszer egyhangulag választják meg, szívből kívánja, hogy minden vármegyének ily kiváló lelkes alispánja legyen s hogy őt a gondviselés alispáni székeben a haza

Akkor Kerek János kiosztotta kinek-kinek a magáét szükség és érdem szerint.

— Neked, — mondta — János testvér feleséged van, gyerekek is, végy nekik gulyát, három részt kapsz, te Miska csak legény sorba mégy még, jól dolgoztál, kapsz új csizmát, no még hogy meglegyen a vagyad, hát nem bánom, a szécsényi nagyvásáron ha egy nagy harmonikát is veszel. És így osztotta ki valamennyinek, hogy mindenki meg volt elégedve. A maradék pedig a közös kasszába ment, a tulipános ládafiába. Bizony volt ott mindig, nem kellett máshoz fordulni, ha valamire kellett.

Igy volt régen, de most, haj, most másant van, a gazdag hadakból szegény zsellérek lettek. A föld egy darabban erős volt, sok volt, most szétosztva gyenge, kevés. Tudja mi csinálta a fordulást, tudja!

Az öreg Gömbös Istvánné, Isten nyugosztalja, mondta egyszer:

— Hej lelkeim, még az én időmben egy szál perkal ruhába mentünk a templomba, csizmát se látott csak a kezünk, ott hordtuk lelkeim, most bezeg selyem viganó kell nem is egy, se nem kettő és ő uram bocsá, a Fedruska lányok má' czipellőt hordanak.

Ugy, ugy, nem volt elég széles az Ipoly, átúszott rajta, az urak szokása, nem voltak elég magasak a palócshegyek, átszállott rajtuk a világ divatmadara.

Nincs már a régiből meg, csak a rétek, az erdők virága. Azoknak még tiszta a kelyhe és harmatos és olyan a színük, illatjuk, mint régen. Bárha már itt-ott be vannak piszkolva, rájuk szállt a közséfűst, belepte őket a korom pora. Mert ime a szűz Ipoly-völgyön immár vaskutyagözös jár. Belefűtög a völgyek templomi szent csöndjébe, megrettenve hallgatja dübörgését a legelő juhnyáj, — nem hallani tőle a kolomp szavát, a szellőszárnyon szálló nótákat, a bus furulya szót, elnémul a rejtekekben fészkelő gerle bűgő, zokogó szava, nem szól a rigó és bizony a fülemüle is elhallgatott.

és vármegye javára s a vármegye közönségének őszinte öröme még sokáig tartsa meg. (Lelkes éljenzés és taps.)

Bornemisza László alispán meghatva emelkedett fel szólásra, hogy szívből fakadó halás köszönetet mondjon a most is tapasztalt mindenekfelett megtisztelő kitüntető bizalomért. Egyhangú megválasztását munkája elismerésének tekinti s őszre hajló kora legszebb pillanatát a tavasz élettel melegevel sugározza be életének e fontos eseménye. Igéretet téve arra nézve, hogy mint 26 év óta e megye szolgálatában álló tisztviselő, s 16 év óta alispán, ezután is minden tudását és tehetségét a vármegye ügyének fogja szentelni, s ezután is a becsületes munka, tisztességes törekvés nyílt, egyenes útján kíván haladni.

Szép beszédét lapunk jövő számában szösz szerint közöljük, még csak annyit, hogy nagy tetszéssel fogadták, mikor kijelentette, hogy politikai tekintetben hiva e szabadelvű magyar nemzeti erényes politikának s minden nemzetellenes támadást — bármely alakban és bármely oldalról jönne is az — törvényes hatalma teljes érvényesítésével való visszaverését hazafias és tisztai kötelességének tartja. A közigazgatás vezetésében pedig arra fekteti a fősúlyt, hogy az „erkölcsi alapot“ tartsa meg. Kéri a tisztviselőkar támogatását és annak hazafias, buzgó törekvéséhez a megyebizottság jóindulatú támogatását.

A szép beszédet óriási tapsvihar s lelkes éljenzés kísérte.

Ezután következett a többi tisztviselők megválasztása.

Főjegyzővé *Lukács* Géza, első aljegyzővé dr. *For-néth* Gyula, másodaljegyzővé *Komáromy* István, harmadaljegyzővé *Lengyel* Iván, negyodaljegyzővé *Máriássy* István, arvaszéki elnöké *Szakall* Vince, helyettes elnöké és ülnöké *Máriássy* László, ülnöké *Polgáry* Károly, *Szelezky* Árpád, jegyzővé *Hamaliár* Lajos, tiszti főügyészé *Kubinyi* Ferencz, főpénztárnokká *Ragályi* István, gyámpénztárnokká *Istók* József, pénztári ellenőrré *Pongrácz* Pál egyhangulag megválasztattak.

Az alügyészi állásra két pályázó volt: dr. *Baksay* Dezső rimaszombati és *Nagy* József rimaszécsi ügyvédek. A megejtett szavazás során beadott: 274 szavazat, ebből *Baksay* Dezső 154 szavazatot kapott, *Nagy* József pedig 120-at, így *Baksay* Dezső 34 szavazattöbbséggel megválasztott alügyészé. *Ivánkovics* János püspök *Baksayra* leadott szavazatát lelkes éljenzéssel fogadták.

A vármegyei járásokban főszolgabírákká megválasztottak: a rosznyói járásba: *Nagy* Elemér, a nagyrőceibe: *Kuna* Aurél, a rimaszombati: *Máriássy* Gyula, a tornallyaiba: *Szentmiklóssy* Béla, a garamvölgyibe: *Tomory* Géza egyhangulag megválasztottak. A rimaszécsi járási főszolgabírói állásra 3 pályázó volt: *Remenyik* Aladár, *Osváth* Dániel és *Jankovich* Ottó. A megejtett szavazáson *Osváth* 139, *Jankovich* 119, *Remenyik* 14 szavazatot

Mindennap meglep a korom egy-egy szűz tiszta virágot az Ipoly rétjén, bizony mindennap elű egy-egy madarat a gőzfűtő, kevesebb a dal, bizony leszakad egy-egy darab Palócországól is, elnyeli a világ. Mossa, mossa Palócziát a nagy hullám, egyszerre csak elmossa, úgy mint a Bükkös István uram földjét az Ipoly, — egészen ugy! Fáj a szívem, ha erre gondolok . . . Mert a Bükkös István uram földjét a gonoszságos Ipoly mosta el, így mondja ezt ő kelme. Régi szabásu ember, még a hadak korabeli. Ugy viselkedik, úgy beszél, mintha még most is ur lenne a maga portáján.

— Én, a Bükkös-had, mondja nagy kevélyen, én vagyok, a többi az nem Bükkös, az semmi, csak zsellér, itt a had a hol én vagyok.

Pedig a Bükkös hadnak már vége, vége mint a Kerek-hadnak, a nagy, hosszú egy ablakos, szalmaház leroskad. Egy szoba maradt meg, annak a tetejét is a nagy búbos kemence tartja csak. Ebben van a tulipános láda, a kulcsát mindig magával hordja Bükkös uram. Igaz, hogy nincs benne semmi, ha csak a kapesos imádságos könyv nem, de hát így szokta azt régen Bükkös uram, mikor még volt mit őrizni benne.

Most azt mondják, egy kicsit megruskadott Bükkös István, mióta a felesége meg a leánya meghalt. Megruskadott, de a had büszkeségéből nem adott fel semmit. Hogy a feleségét eltemette, még csak megmaradt a lánya. Szép, nyulánk növésű lánya volt. Olyan mint az erdei sudárfa, szép mint a lilomszál.

— Ember számba mégy virágom, mondogatta Bükkös István, te magad leszel az örökösöm, mer' visszazszerzek minden talpalatnyi földet azoktól. Én vagyok a had, megmutatom kié minden, majd lássuk.

El-elfult az indulattól, mikor így beszélt. Az övé minden, nem azoké az osztokodó zselléreké.

Kereste is a maga igazát. Elpanaszolta a sorát *Pintér* Sándor uramnak Szécsényben, a ki maga is igaz

TÁRCZA.

A Bükkös István földje.

Irta: NÓGRÁDI LÁSZLÓ.

— Felfordult a világ, mondja Bükkös István uram, s bizony én is azt mondom. Más sora van most az embernek, mint hajdanta. Erzik ezt Palócországban is. Lassan-lassan elvesz a régi és új nyomvást a helyébe. Az öreg harangozó Péter beszélte, hogy volt régen, hát azután mondom nem úgy van most.

Ott van ni, a Kerekék hada is mivé lett, hova veszett a szép nagy porta? Az egyablakos hosszú ház összeruskadott s támadt helyébe három is. Két ablak van rajta, a teteje cserepes; így kívülről csak szép, hej de belülről hiányzik valami, valami, a mi megvolt az összeruskadásban. Nincs jólét, gazdagság, boldogság. Nem úgy van, mint azelőtt, tesztem azt, mikor még egybetartott a had s miként a csirkesereg az anyja, úgy valamennyien az öreg Kerek János szárnya alatt éltek.

Estenden a harangszó után ő kelme beült az asztalozgletbe a pohármáriom alá, ez volt az ő trónusa. Beült s szótlan lenséggel hallgatta meg, mint egy valóságos király, a bad munkás tagjainak jelentését. Hogy halad a munka a pásti dülőben, szép-e a vetés, nem kell-e valahol javítani a földet, milyen a legelő, mert ő kézzel nem, csak fejvel dolgozott. A jól végzett munkát egy fejbiczentéssel jutalmazta, hagyta helybe, ez volt a megerősítő pecsétje, ha valami nem tetszett, egyet csóvált a fején s ez már baj volt.

Innen adta ki parancsait is az öreg Kerek János és bizony nem történt meg, hogy valaki ellene mondott volna, úgy volt legjobban, ahogy ő elgondolta. Igaz is ez, őszszel, gyümölcstakarítás idején látszott meg, hogy mit ér Kerek János esze. Ontotta a föld a termést, megtelt a hombár, nem hiába dolgoztak légyen egész esztendőben.

kapott s így 20 szavazattöbbséggel Osváth Dániel választatot meg.

Szolgábirákká megválasztottak: Remenyik Aladár, Porubszky Imre, Molitörisz Zoltán, Ragályi Kálmán, Jankovich Ottó, ifj. Hevessy László, Maurer Oszkár, Kubinyi Zoltán. Az egy megüresedett szolgábirói állásra két pályázó volt, de ifj. Batta György visszalépett s így Madarassy Iván választott meg.

Végül a főispán kinevezte; dr. Fornét Gyulát tb. főjegyzővé, Polgáry Károlyt tb. árvászéki elnökké, Hamaliár Lajost tb. árvászéki elnökké, Remenyik Aladárt, Jankovich Ottót, Porubszky Imrét, Molitörisz Zoltánt és ifj. Hevessy Lászlót tb. főszolgábirókká, Zehery Lászlót tb. főszámvevővé, dr. Dienes Gyulát tb. aljegyzővé, Molnár Józsefet és Marton Jánost tb. főügyészekké, dr. Löcherer Tamást, dr. Kalchbrenner Hugót, dr. Pösch Dezsőt, dr. Lichtschein Adolfot, dr. Maurer Arthurt, dr. Gutlohn Henriket és dr. Hensch Gézét tb. főorvosokká, Diószeghy Dezsőt, Pongrácz Lászlót és Bérczy Kálmánt tb. szolgábirókká és dr. Vieszt Károlyt tb. árvászéki jegyzővé.

A megválasztott és kinevezett tisztviselők a hivatalos esküt általános lelkes eljenzés mellett letették s ezzel a közgyűlés véget ért.

Levelezés.

Vármegyénkben kiváló magas műveltségéről szélteben ismert s a közélettől visszavonult jeles férfiutól vetjük a következő sorokat:

Tisztelt Szerkesztő ur!

A „Gömöri Hírlap” folyó évi 51-ik számában a vezércikkben bőven foglalkozik csekélységgemmel. Nem kevésbé lep ez meg engem, aki több mint két lustrum óta élvezem a közügyektől való teljes s a jelen viszonyok között felette kellemes visszavonultságom nyugalmát.

A cikknek nagyon is átlátszó tendenciájával ép ezért nem foglalkozom tüzetesen; annyi azonban bizonyos, hogy ha még a fórumon mozognék, erős actiót fejtenék ki az ellen.

Hosszu, keserves s csalódásokkal teljes életem minden tényeért felelek, de tiltakozom azoknak elferdített előadása ellen s nevemet jobbnak tartom, minthogy az bizonyos czélok számára korteszéki használtassék ki.

A cikknek nagyon is átlátszó tendenciájával ép ezért nem foglalkozom tüzetesen; annyi azonban bizonyos, hogy ha még a fórumon mozognék, erős actiót fejtenék ki az ellen.

A mennyiben azonban az elintézés modalitásairól szolt, — főképp a mennyiben az én eselekményeim módozatairól beszél; annak a rectificálására helyet kérek becses lapjában.

Ami ama bizonyos vasuti kérdést illeti, ott az időben is téved. Nem 1870-ben, de jóval azelőtt történt az, t. i. akkor, amidőn a gömöri iparvasutak iránti mozgalom fölülről megindított, azaz 1868-ból, amidőn én mint megyei jegyző a vasuti bizottságnak is jegyzője voltam. Miután a Miskolc-füleki vonal 1870-ben már megnyitott, én pedig 1868. végén megvaltam hivatalomtól, — nem történhetett a dolog 1870-ben.

Megjegyzem, hogy sem akkor, sem azóta Rimaszombat belügyeibe avatkoznom sem kedvem, sem módom, sem jogczimem nem volt s képviselőtestületi jogok gyakorlására nem volt jogosultságom.

Igaz, hogy szeretem ezen várost s egykor talán én is birtam annak nem kismérvű rokonszenvét. De az az eset, hogy én a tanács által véleményadásra lettem volna felszólítva, nem fordult elő. Az pedig, hogy én ennek hián' holmi memorandumokkal alkalmatlankodtam volna, legkevésbé hasonlít hozzám.

Tény az, hogy érdekelt ezen város fejlődése, meg pedig azért, mivel mint praedestinált s később tényleges vármegyei székhelynek az érdeke szükségképen kell hogy érdekelt legyen, s annál inkább, mivel az 1848-iki nagy vívmányoknál sikeres betetőzését az egységes magyar állam kiépítésének a szempontjából nem képzelhettem másként, mintha a jogait önként, sőt a kormányhatalom ellenére megosztott kiváltságos osztály mellett s azzal karöltve egy életerős s képzett polgári osztály kreáltassék. Nem amannak alacsonyabb színvonalra való súlyedésében, de emennek magasabbra való emelésében kereste az én lelkem mindig az „egyenlőség” és „testvériség” ideálját, a melyben aztán biztos fészkét találja a „szabadság”.

Az állam támoszlopául azonban csak vagyonos

palócz, ért a betüvetéshez, az is a mestersége, hogy védje az igaz ember ügyét.

Meg is biztatta Pintér Sándor uram, hogy jó lesz minden, egybe kerül a sok föld megint.

— De ember nem kell egy se azokból, vagy no, mondta Bükkös uram, legföljebb a Bükkös Menyhért, az leginkább huzott még a hadhoz.

— Ugy, jó van, hagyta helybe Pintér Sándor uram, csak egy kis türelem, mert időt kíván a dolog.

Igy mondta, pedig okos ember, hatalmas is, bizott Bükkös uram. Valahányszor Szécsényben járt, mindig büszkébb lett, mert mindig kapott egy kis vigasztalást.

— Már Gyarmaton van az ügye, jól megy minden, mondta Pintér Sándor uram. Már utban van Pest felé, csak a királyt kell megvárni, míg lejön igazat tenni, akkor kelmed is egybe ragaszthatja megint a Bükkös-had földjét.

De a király sehogy se akart Pestre jönni, sokáig huzódott a dolog, elmúlt az ősz is, csak nem aratott Bükkös István. Pedig már szüksége lett volna a telt hombárra.

— A lány is nő, tizenhatszadikba lép, megígértem neki, vót hozok tavaszra a házhoz, sürgetőzött, nagyon kellene a föld.

— Tavaszra biztosan lesz, lesz minden, akkorra itthon lesz a király, biztatta Pintér uram. Dehogyan mondta volna, hogy bizony soha se ragaszthatja egybe Bükkös uram többé a hadat, ha egyszer széthullt. Minek mondta volna, ugy se hiszi el. Tavaszra aztán történt valami, meghalt a szép Bükkös Magda. Elhervadt, letört, mint az Ipoly-réti virág. Elföldelte Bükkös uram az örökösét, elkívánta tőle a föld a gyenge virágát.

Azóta, hogy magára maradt Bükkös István, roskadt meg egy kicsit. Ki lesz a had, ha már a lánya sincs, kié lesz a sok föld? töpreng. Lehajlott fővel jár nap-nap mellett a határ mezőségben a képzelt birtokán. Meg-megáll egy-egy darab földnél, meglépi szélességben,

elem szolgálhat, ez birván csupán a kulturális haladás eszközeivel. Ugyanezért nem lehetett előttem közömbös a vármegye székvárosának anyagi érdeke.

Igy történt azután az, hogy egy, a város előkelőivel folytatott társalgás közben a vasutra s annak jövőd irányára nézve röviden körvonalozva s bizalmasan előadtam s jóformán azzal, amit a cikk a szájamba ad, indokoltam nézetemet. Megjegyzem azonban, hogy erről a tanácssal — mint olyannal — soha nem beszéltem, sem ahhoz semmiféle beadványt nem intéztem, s részéről a dolog nem volt több egyszerű „pourparler”-nél.

Mi történt a tanácsban? én ép oly kevésbé tudom, mint hogy adott-e s kinek 100 aranyat. Hogy azonban az én nézetem hivatalos alakban soha nem tárgyalatott illetékes helyen — azt tudom; mert mint a vasuti bizottság hivatalos pennájának erről semmi tudomásom nincsen.

A másik eset is tény annyiban, hogy szintén egy városi bizalmas társaságban, a midőn a szállodakerés vájudott s a „Rózsa” átalakításáról volt a szó, körülbelül a cikkben elmondottakat hangoztattam s tény az is, hogy odavetettem eszmémet egyedül csak b. e. Broncs István tette magáévá.

De én akkor sem érintkeztem a tanácssal sem szóval, sem írásban, soha annak semmiféle propositiót nem tettem; tehát a cikknek azon állítása, hogy a tanács az én propositiómat el nem fogadta, — egyszerűen a légből van kapva, miután indítványozás nem lévén; a tanács azokat még csak nem is tárgyalhatta.

Tagadhatatlan, hogy mindkét dolog intézhető volt előnyösekben.

Ebből azonban nem következik az, hogy csinálnak tabula rasa-t s *bizák jövőre az ügyeket új, avatattal s hivatalos kezekre.*

Az ehhez fűzött elmondandóimra nézve igazolnom kell jogczimemet. Van három:

1. A „Gömöri Hírlap” provociója.
2. Hogy nevémmel oly dolgokat hoz összeköttetésbe politikai pártcélokba, a melyek nem úgy történtek.
3. Mivel félretéve minden álszemérmert, a város nekem köszönheti először, hogy vármegyei székhely lett s hogy aztán minden s bármilyen politikai arrondeirozás esetén az marad az által, hogy a rimaszombati törvényszék nagyerdemű elnökével megindított mozgalom során a törvényszéki palota felépítésére az áldozatot meghozta.

Örökké kárán tanul a magyar. Elhiheti mindenki, hogy nekem sem egyéni, sem vagyoni érdekem felszólalással érintve nincsen s csupán a „salus reipublicae” vézet ennél.

De az én jól megfontolt meggyőződés az, hogy *a mostani vezető elemek Isten segédelmével megtalálják a helyes utat a kibontakozásra s csak egyedül ezek.*

Higyjék el, legalább az egyben igaza van a német sógornak, hogy „es kommt selten etwas Besseres nach”.

A politika porondján használja fel minden párt a maga helyén akár a megengedhetőleg legelősebb fegyvereket. De ott, hol a közigazgatás s vagyon kérdése forog fenn, óvakodjanak a politika motívumának bezavarásától.

A politikai jelszók változnak s vele a pártok is. A közigazgatás s vagyon érdekei azonban örökös, mint maga az állam.

A ki tehát az utóbbi fórumokba a politikát viszi be: az bünt követ el. Az ilyen polgár ellen Spártában az ostracizmust alkalmazták volna. Megérdemelné nálunk is.

S ez, közbevetve, nem szolt egy pártnak; ha tenné, szólna valamennyinek.

Mindig érdekelt a város érdeke, — mióta diszpolgára vagyok, — tehát több mint negyedszázad óta annál inkább. Engedjék meg tehát városom t. választó polgárai, hogy a „Gömöri Hírlap”-nak nevémmel történt méltatlan elbánása folytán következő szívből fakadó s jól átfogott intést intéztem hozzájuk:

1901. év előtt született a Megváltó. Szülessék meg a nemes városnak is a küszöbön álló szent ünnepek alatt a Megváltója a közérdek hideg megmérlegelésében. Gondolkozzanak azok, a kikre tartozik, tárgyilagosan s őrizkedjenek az adáz pártszenevedélytől, a melynek sarkán jár a romlás és bomlás s „videant consules, ne quid respublica detrimenti capiat” addig a mig nem késő. Hallgassanak most legalább harmadizben, a legválságosabb pillanatban,

hosszuságban, hogy meg van-e még, nem szántottak-e el belőle. Bizony meg van mind, hanem a nagy táblából, melyen hajdan egybefolyt a sárga hullámu buza tenger, sok apró lett. Fel van darabolva keskeny szalagokba, a lány Bükkös, annyi darabba esett a nagy föld. Néme-lyik csak alig egy pár lépés, csak olyan széles, hogy alig tesz ki egy-két eke nyomást.

— Milyen szép lesz ez a tábla, ha megint össze-megy egy ember alá, mondogatja Bükkös uram.

— Ni, a kalászk most is hogy összehajolnak egy barázda szélről a másikra. Bizony ismerik egymást, bizony egybehuznak, nem haragszanak, mint a Bükkös had!

Egy-egy helyen mégis hiányos, már a tábla másé-hoz van szántva.

— Ezt a Bükkös Menyus adta el, czitraságra kellett, mondja haragosan, két lánya van neki, majd visszakeresem ezt is, mert az enyém.

Egy-két tavasz elmúlt megint, a Bükkös uram ügye Gyarmatra került csakugyan, maga vitte oda.

— Hathatóssabb ott a szó, mondja Bükkös István, hol a viczeispán lakik, Pintér uram öreg már, nem bírja. Gyakorvást megy Gyarmatra a fiskálshoz, pénzbe kerül biz ez, drágább a pör, mint a patika, nem mindenki csinálja olyan olesón, mint Pintér uram. Tanácskozik ezzel is, azzal is, hol biztatják, hol meg mosolyogják, de azért nem hagyja.

— Nem hagyom, mondja, ha az egész földem is utánna megy, de nekem lesz igazam, mert én vagyok a had.

Es a mit a palócz ember a fejébe vesz, azt nem igen lehet belőle kiverni, mert a palócz ész nem közön-séges koponyában lakik.

Fogyott is a föld, hol az ásti dűlőből, hol a Mogyó-róskán a kaposztásból, hol itt, hol ott került más kézre egy-egy darabka az osztalék földből. Utoljára nem maradt már más, csak az Ipoly szélén egy darabka rét.

mondhatnám a 12-ik órában jóakaratu intelmére annak, akinél igazabb, önzetlenebb barátjuk ma sincsen.

Vasut, vendéglő — fontos érdekek. De ma még fontosabb áll a koczkán: a város jövője s reputációja. A most esetleg elkövetett hiba helyrehozhatlan lenne.
Hanva, 1901. decz. 17. *A hanvai remete.*

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete f. hó 14-én közgyűlést tartott Kishonthy Gyula h. polgármester elnöke alatt 46 képviselő jelent meg s így a közgyűlés határozatképes volt s tárgyalta a tanács javaslatát, mely szerint az agyagipar-tanműhely átalakítására 9203 korona, a régi megyei székházra 8000 koronát, a vásártér rendezésére 3359 koronát, a bábaképző intézetre 800 koronát, összesen 21362 korona átalakítási és beruházási költségek a törzsvagyonból és pedig részben a kisorsolt 20000 koronás regále kötvény összegéből volnának fedezendőek. Hogy aztán a törzsvagyon jövedelme visszaállítható legyen, a kamatokra visszatérülés czéljából évi 5 % -os részletekben 1903. január 1-től pótdadó vettesék ki.

Baksay István kir. tan. szolt elsőként a tárgyhöz s kijelenti, hogy ha valamely épületnél jövedelmező s az ingatlan értékét emelő befektetés történik, az ellen nem szolt, de a vásártér rendezését folyó kiadásnak tekintti, mely a vásárjogból s a bérletből fedezetet nyerhet. Azt ajánlja és indítványozza, hogy csak az épületek átalakítási költségei fedeztessenek a törzsvagyonból. Molnár József egyetért a szóval a kiindulási alapra nézve, mert az a kérdés, hogy a kiadások olyan tökebefektetést képeznek-e, melyek a töke értékét fokozzák és a vagyon növelik. A kérdésnél fontos az is, hogy az épületek üresen, jövedelmezés nélkül ne álljanak s világos, hogy a jelen befektetések emelik a vagyon értékét. A vásártér rendezését szoltó nem tekintti folyó kiadásnak s ezt a többi átalakításokkal egyenlőnek minősíti. Ha a vásártér jövedelméből egy részt az átalakításra kiszakítanánk, megbillenne a mérleg és öketlenül pótdadó utján kell a jövedelemhiányt pótolni. Ajánlja a tanács javaslatát.

Institörisz Endre szerint a szóban lévő befektetéseket akár jövedelmeznek, akár nem, a törzsvagyonból kell fedezni s csak a kamatok fedezhető pótdadó utján több évre felosztva. Ifj. Sütő István az ajánlott 5% helyett legalább 5 1/2% -ot javasol a visszatérítésre úgy, hogy 1% tökéítésre fordítottassék s már a jövő évi költségvetésbe kéri ennek beillesztését. Dr. Kovács László főjegyző felvilágosítása után utóbbi kívánságtól a felszólaló elállott. Miután Baksay István kijelentette, hogy ő nem kívánja megakadályozni a tanács javaslatának keresztülvitelét, ha ez a többség óhaja s a maga indítványához nem ragaszkodik, a közgyűlésen még jelen volt 42 tag névszerinti szavazás utján egyhangulag elfogadta a tanács javaslatát, a Sütő 5 1/2% -os visszatérítési módosításával olykép, hogy a felhasznált törzsvagyon eddigi 4 1/2% -os kamatjévedelme 1903 január 1-től kivetendő pótdadó utján térítettik vissza, 1% pedig tökéítésre fordítottatik.

Végül Institörisz Endre szolt fel s hangsúlyozva azt, hogy a város tulajdonát képező ingatlanok kezelésén változtatni kell, ajánlja, hogy bizottság küldessék ki az ingatlan vagyon értékelésére s egy tervzet készítésére: miként lehetne az ingatlanok jövedelmezőségét fokozni?

A közgyűlés e kérdésben most nem határozott.

Kérelem

a mélyen tisztelt közönséghez.

Közel és távol, tusát vivó, vagy arra kelő szenedéyek harezai eszközeit keresik a jelen időben sokan; mi a békesség örök forrásához, az emberi környület és áldozatkésztség oltárához kérjük a jóakaratu figyelmet.

A felebaráti szeretet nagy ünnepe, a „szent karácsony”; s az önmagunkba szállás beszélő napja az „ujév” ne muljanak el a nélkül, hogy a mi kis társadalmi körünk, nyomothagyó jócselekedetet ne végezne.

Igaz, hogy az inség oly félelmes erővel ajtóinkon talán soha nem kopogtatott még mint ma, ezen szomorú tény azonban csak annál nagyobb ok arra, hogy az ujévi üdvözletek értékkel nem bíró postai uton gyakorlásának költségét is megtakarítsuk szívünkhöz közel álló jótékonyezelők javára.

A történelem lapjain ezer éves dicső mult viszfé-

Kis szalag kákás, bába-guzsalyas rét az Ipoly kanyarodójában.

— Még ez hátra van, ez szerzi vissza, mondogatta Bükkös uram, az egész had földét, ez. Es szeretettel nézte rajta (végig) a sárga pimpó virágokat, hallgatta a subogó kákát, sást, mely olyan panaszos hangot ad, ha végig subint rajta a szél.

Végigmérte, számitgatta, hogy mennyit kap majd érte. Ó, de olyan nehéz elszakadni az utolsó darab földtől.

— Mindegy, mondja Bükkös István, ha kell, legyen meg, eladom tavaszszal, mikor szép fű lesz rajta, el. Mert felfordult a világ, hogy a sajátjáért is pörösködni kell az embernek, még se kap igazat.

De nagy ellensége támadt Bükkös uramnak, maga az Ipoly. Az pedig hatalmas ellenség tavaszszal. Egyszerre megárad, kidagad keskeny medréből, elborit mindent, a mit hegytől-hegyig talál. Ilyenkor csinál magának más medret s keresztülszabja tetszése szerint a földeket, rétséget, nem kérdezi kié, a Bükkös uramé-e, vagy másé. Elszabta hát a Bükkös uramét is. Behordta iszappal s fűzfa bokrokat ültetett oda is, a hol ezelőtt nem volt, azután csinált magának olyan medret, hogy elég se volt hozzá az övé.

Mikor leapadt a víz, Bükkös István kiment, hogy gyönyörködjek a tacesogó vízből előtörő szép zöld selyem fűben, melynek minden szála aranyat ér, egy-egy darab földet a Bükkös hadéból. Ipolyt talált, meg fűzfa-bokrokat csak, a többit elszabta a víz s elvitte valahova, le Gyarmat felé, ki tudja, ott tette-e le!

Most már igazán felfordult Bükkös urammal a világ, egybeszakadt a zöld rét a hegyekkel, mind egybe, nem csak a Bükkös had földje.

— Hát már ezt is ellopták tőlem, kiáltja és nagy esetlen kezeivel megfenyegeti az eget, aztán előnti szemét a könnyű és a zombékra roskad, mely még az övé maradt a Bükkös had földjéből.

nyében ragyogó édes magyar hazánk javára, becsületes munkában s testvéri szeretetben összeforrást hirdető köz-művelődési egyesület s az elveszéssel fenyegetett gyermekeket megmentését munkáló nő-egylet, bizonyára elismert nemes és nagy czélok; ezek részére kérjük az újvívi üdvözetekre szánt költséget.

Mindenik fillér az első czél szolgálatában világító csillag-sugár lesz közéletünk egén, s örök becsü része annak a világozágnak, melyet a magyar jó szív és értelem terjesztene, a másik czél javára, használva pedig üdvösséget árasztó eszközevé válik annak a nagy szeretetnek, mely a szenvedéstől, bánattól elborult gyermek-zemek égő könnyeit törölgeti.

A jótékony adományok hírlapilag lesznek nyugtatva. Rimaszombat, 1901. december 8.

Samarjay Jánosné s. k.,
Rimaszombat és vidéke jótékony nő-egyesületének elnöke.

Molnár József s. k.,
a gömörmezei magyar köznevelődési egyesület rimaszombati körének elnöke.

Lapunk mai számához mellékelteként osztova van LÉVAI IZSÓ helybéli könyvkereskedő által beküldött „Remekírók képes könyvtára” című hirdmény.

Hírek és vegyesek.

Kinevezés. Hámos László vármegyénk főispánja a mai tisztújító közgyűlésen lapunk felelős szerkesztőjét dr. Diénes Gyula ügyvédjelöltet, Gömör-Kishontvarmegye tiszteletbeli aljegyzőjévé nevezte ki.

Harangszentelés. Lélekemelő szép ünnepély keretében folyt le folyó hó 18-án Várgedén az ottani ág. ev. templom tornyának új, hazai gyártmányu harangja s az iskolai új tanterem felszentelése, melyet nagy közönség részvétele mellett Glauf Pál helybéli ág. ev. főesperes végzett. A szép ünnepélyről jövő számunkban referálunk.

Hivatalvizsgálat. Hámos László vármegyénk főispánja e hó 16-án a rimaszombati városi hivatalokat, 17-én pedig a nyustyai főszolgabírói hivatal vizsgálatát meg a hivatalokat s ügykezelést mindkét helyen a legnagyobb rendben találta.

Kinevezés. A belügyminiszter Harmatzy Loránt miniszteri fizetés-nélküli segédfogalmazót, városunk szülöttjét, ki lapunknak is szorgalmas és tehetséges munkatársa — valóságos segédfogalmazóvá nevezte ki. Osztintén gratulálunk.

A kassai kir. főügyész: dr. Paksy József dr. Minich Jenő királyi ügyész kíséretében mult szerdán városunkban időzött, s a kir. ügyesség ügyvitelét és a fogházat megvizsgálta. Mindenütt teljes elismerésre méltó rendet talált s megelégedését ki is fejezte. Szerdán este a bírói karral együtt társas vacsorán vett részt a főügyész s másnap elutazott.

Athelyezés. Zoltán Ödön kir. mérnök, ki a vármegyei új székház építésének ellenőrzésével volt megbízva — mint értesülünk — Pozsonyba helyeztetett át.

Kinevezés. A király Szakmáry Gyula rimaszombati járásbírói albirót a beszercebányai ügyész-séghez alügyészévé nevezte ki. A kiválóan képzett szorgalmas fiatal ember előlépése széles körben őszinte örömet kelt s mi is gratulálunk neki!

Előléptetés. Tóth Mihály szolnoki kir. pénzügyi fogalmazó, ki városunkban is ily minőségben hosszabb ideig hivataloskodott, pénzügyi segédtitkárrá lépett elő és a nagybeeskerekéi pénzügyigazgatóságához helyeztetett át.

Elismerés és köszönet. A kassai 6. hadtest parancsnoksága a járásbeli főszolgabírónak és rend. tan. városok polgármestereinek köszönetet mond azért az előzőeken viselkedésért és készségért, melyet a lefolyt őszi hadgyakorlatok alkalmával a hadsereggel szemben tanúsítottak, s ezzel jelentékenyen hozzájárultak ahhoz, hogy a polgárság és katonaság közötti üdvös barátság megszilárdítsák. Külön is elismerését fejezi ki az alispáni hivatal utján Barna Imre tb. rendőrkapitánynak, a város katonai ügyi előadójának, ki igazán sokat fáradozott és rendkívül nehéz munkát végzett a katonaság elhelyezése és ellátása érdekében. Vármegyénk alispánja a hadtestparancsnokság köszönetét végzés útján közölte az érdekeltekkel.

Athelyezés. A m. kir. igazságügyminiszter Károlyi Lajos kisszebeni kir. járásbírói telegkönyvvezetőt a rozsnói kir. járásbíróshoz helyezte át.

Eljegyzés. Kellner Pál rimaszécsi körjegyző leányát Margitot, f. hó 17-én eljegyezte Flóhr Béla Zemplénmegye, Sajó-Kéznyéti földbirtokos.

Névmagyarosítás. Lefkóvits Albert a rimaszombati kir. pénzügyigazgatóság kataszteri osztályánál működő irodatiszt nevét belügyminiszteri engedéllyel László-ra változtatta.

Jegyző választás. A Győry Frigyes halála folytán megüresedett várgedei körjegyzői állásra Köhler Gusztáv susai körjegyzőt választották meg.

Nyugdíjazás. Lubik Ödön rozsnói kir. telegkönyvvezető, ki városunkban is hosszabb ideig köz-elismerés mellett működött, nyugdíjba vonult.

Vadászati kiállítás nyertesei. Mint örömmel értesülünk, a Budapesten megtartott vadászati kiállításán, kiállítás aranyérmét nyert öz-aganas gyűjteményeért Hanvay Zoltán hanvai nagybirtokos és Szentiványi Árpád országyűlési képviselő.

Gyógyszertárak vizsgálata. A helybéli Geduly Géza és Kishonthy József bérletében levő két gyógyszertárt mult héten — pénteken vizsgálta meg dr. Meskó Miklós vármegyei tiszti főorvos, dr. Szabó Károly városi tiszti orvossal együtt. Mindkét gyógyszertárban és olyannak találták, melybe a szenvedő emberiség bizalommal fordulhat, mert berendezésük és a pontos kiszálat minden kívánalmat kielégít.

Nyugdíjaztatási kérelem. Dr. Hányi Győző, a rimaszombati kir. törvényszék érdemekben gazdag s nagy képzettségű ügyésze megrongált egészségére való tekintetből, mint őszinte sajnálattal értesülünk, beadta nyugdíjaztatása iránti kérvényét. A kassai kir. táblai fő-ügyész dr. Mészáros Istvánt, a helybéli kir. törvényszék derék alügyészét bizta meg a helyettesítéssel.

Szilveszter-estély Tiszolozon. A tiszolezi vasuti tisztviselők ugyancsak nagyban készülnek az általuk rendezendő szilveszter-esti mulatságra, mely előre-láthatólag jól fog sikerülni.

Értesítés. A rimaszombati korcsolyázó-egylet elnöksége az egyesület által rendezendő Szilveszter-estélyre, — mely a „Három Rózsán” tartatik meg s kezdete este 9 óra — miután külön meghívókat szét nem küld, ez uton hívja meg városunk s vármegyénk nagyközönségét. — Belépti jegy személyenként 2 kor. — Felülfizetéseket köszönettel fogadjuk és hírlapilag nyugtatunk. A Rendezőség.

Iskolaszéki ülés. A városi iskolaszék Lukács Géza elnöke alatt f. hó 18-án ülést tartott, melyen az elnök előterjesztéseit, — hogy t. i. az államosítás érdekében a küldöttség eljárt a miniszternél s erre nézve biztató ígéretet nyertek, sőt már 1902. szept. 1-től egy új állami tanítót kap az iskola — örömmel vették tudomásul. Elénk és hosszas eszmecsere folyt a felett, nem volna-e czél-szerű a mostani gymnasiumi épületet leányiskolává átalakítani, illetőleg erre nézve a városhoz javaslatot benyújtani. Az iskolaszék felkéri a városi mérnököt, tanfelügyelőt és az igazgatókat, hogy erre nézve a helyiség megvizsgálása után véleményt mondani sziveskedjenek. Mészáros Jolán szép iratát, melyben a betegsége idején való helyettesítésről való gondoskodásért köszönetet mond és működése megkezdését bejelent, örömmel vették tudomásul. Végül a karácsonyi szünidőt állapították meg, f. hó 21-től—január 4-éig.

Szilveszter-esti mulatságot rendez a rimaszombati polgári olvasókör is saját helyiségében, melynek rendezése Schullhof Pál vigalmi bizottsági elnök gyakorlott kezében van.

Halálozás. Ki ne ismerte volna városunkban az öreg Hegedűsnét, a színlapok, meghívók és egyéb hirdmények jó meg rossz időben egyforma buzgalommal hazról-házra hordozóját, ki sok-sok farsangon keresztül tisztogatta, fényesítette a fiatalság talpa alá, a „Három Rózsá” nagytermének parkettjét. Szegény Hegedűsnek addig járt-kelt, míg egyszer eltaradt és örökre elpihent. Már hetek óta feküdt a megyei kórházban, hol f. hó 13-án 62 éves korában meghalt. Vasárnap temették el, nagyszámú ismerősei részvétele mellett.

A betleri vadászatok. Mint minden évben, ez idén is megtartották a betleri vadászkatákat. A vadászatok előbb csak vaddisznókra tervezték, abban a hiszemben, hogy a medvék már elhúzódtak téli szállásaikra, de aztán mégis csak leterítették a hajtásba került maczkákat. Terítékre került két vad-kán és négy medve. Erdes, hogy az egyik medvét hölgy, gróf Vay Gáborné ejtette el, a másik harmat pedig egy nap alatt gróf Andrássy Sándor. Ez a hallatlan vadászzerencse olyan ritka, hogy alig akad párja a vadászati annalesekben. A vadászatok alatt gróf Andrássy Géza és neje kastélyukban a következőket látták vendégül: gróf Andrássy Tivadar és neje, gróf Andrássy Sándor és neje, gróf Andrássy Gyula, gróf Hadik-Barkóczy Endre és neje, özv. gróf Almássy Györgyné, gróf Vay Gábor és neje, Kinsky Rudolf, Keglevich Gyula, Serenyi Béla, Zichy Béla, Pappenheim Szigrid grófok, báró Edelsheim Gyulay Lipót, dr. Maurer Artúr és Híszény terebesi esperes-plébános. A vadászkatákat fényes estebédek követték, a melyhez a fő-úri társaság foúl dresben jelent meg. Tábla után zenével szórakoztak, még pedig többnyire magyar zenével. A háziur leánya, Marica grófnő remekül hegedül s igazi cigányos verve-vel játsza a népdalokat. Zongorán és énekben a többi főrangú hölgy is exzellált a magyar nóták előadásában. A mulatságot naponta táncz rekesztette be, melyhez a rozsnói banda szolgáltatta a talp alá valót, szünetek alatt pedig Vilus szólaltatta meg remek tárogatóját. Igazi magyaros mulatság is mindig a betleri vadászat, a mely évről-évre feledhetlen pontját képezi a vadász-évadnak.

Korcsolya-egylet szilveszteri estélye. A rimaszombati korcsolyázó-egylet által rendezendő szilveszteri estély iránt városunk és vidékének intelligens közönsége lelkesen érdeklődik. A rendezőség, mely e hét végén alakul meg, magában foglalja az összes úri fiatalságot. A kibocsátott aláírási ívek tartalma már előre biztosítja a sikert s ha hozzávesszük, hogy a vidék és városunk közönségéből is számtalanul készülnek, kik még az iven nem szerepelnek, a mulatság reményen felül fog sikerülni. — Ősi szokáshoz híven a korcsolya-estély kedélyes, vonzó és közönségünknek találkozó helye lesz ez évben is, melyen elfeledjük a mult év esetleges fájdalmait s a remény legbiztosabb tudatával léptünk az új esztendő, a jövő bizonytalan világába. — Hisszük, hogy ez estélyen a régi hagyományos szilveszter-estélyek kedves emlékével számban megerősödvé, lelkünkben eltelve a társadalmi kapocs által parancsolt szeretet érzetével üdvözöljük egymást az újév küszöbén. — A viszontlátásra a korcsolya-egylet szilveszteri estélyén.

Közérdeklő gyűlés. Az iparvállalat alapítására s azal kapcsolatos a villamoság bevezetésére a helybéli három pénzüzetet által megalakított bizottság tagjai, a villamos lángok összegyűjtésére kiküldött bizottságok s az érdeklődő iparosok Zsuffa Kálmán helybéli polgártársunk zománcegyár alapítási tervének megbeszélése czéljából Molnár József ügyvéd elnöke alatt folyó decz. hó 21-én d. u. 4 órakor a rimaszombati takarékpénztár tanácstermében gyűlést tartanak. A gyűlés eredményét kíváncsian várjuk. — Mikor lesz már világosság városunkban!

Putnoki szilveszteri mulatság. Kevés város rendelkezik oly szép, együttartó — bár kevés — intelligens közönséggel mint Putnok. E közönségnek, a kaszinó által rendezve, f. hó 31-én a szilveszteri mulatságra lesz, mely a régi kedélyes putnoki mulatságok mintájára, hisz-szük, ez évben is fényes sikert fog produkálni. A mulatság a „Vám” vendéglő nagytermében tartatik meg. — Érdeklődés nagy, siker bizonyos.

Művészestély Rozsnón. A rozsnói korcsolyázó egyesület saját alapjának szaporítására 1902. évi január hó 18-án a városháza termeiben művészestélyt rendez, az estélyt táncz követi, melynek sikerét a megalakítandó százas rendező-bizottság lesz hivatta fényessé tenni. A művészestély műsora: Telepy Sándor felolvasása, Schneider Lotti zongorajátéka, Zsorna Gusztávné monológ, Vilus tárogatókúrucczótái, Csisko Etelka szavalt, Komoróczy Miklós humorisztikus előadása, dr. Mihály Dezső és Törkölty László zenebohóc száma. A közönség körében az érdeklődés e mulatság iránt rokonszenves.

A városi legtöbb adótfizetők névjegyzéke ellen tudvalevőleg teletbevezést adott be idb. Sütő István és Dickmann testvérek czég. Mint halljuk a határozat az, hogy idb. Sütő István felveendő a virilisek közé.

Rablás. Vakmerő rablást követtek el Putnokon f. hó 18-án, eddig ismeretlen tettesek. A rom. kath. templomba éjjel betörték s a Szent Antal perselyt — melyből alapítása óta nem vették ki a kegyadományokat — föltörték s az összes ott felhalmozva levő pénzeket ellopták. A nyomozás azonnal megindult. A tettes, mint értesülünk, állítólag egy putnoki szédelő.

Az utcai botrany czimvel megirt közlemény írójától Pálfalvából levelet kaptunk, melyben közleménye minden betűjeért felelősséget vállal a beküldő s mint írja, ez utcai jelenetnek annyit tanuja volt, hogy azt szó nélkül hagyni nem lehetett.

Furcsa eset történt e napokban városunk egyik nagy forgalmu helyén. Bizonyára mindenki látott már olyan órát, mely kutyá vagy sertés oldalán van elhelyezve s az állat farkát csovalgatja s nyelvet öltögeti ketegyes közben. Egyik helybéli johirú ékszerész üzletkirakatában is volt ilyen óra s körülötte néhány — disztárgyként használatos — valódi ezüst malacz áldogált s egy spanyol hidalgóhoz illő büszkeséggel tekintett végig az előtte defilírozó járdataposókra. Az ezüst malaczok jó dolgát azonban megirigyelte egy valóságos élő malacz, melyet Tamastala felől hajtott egy leányka. A malacz megállott ezüst czimborája előtt s mikor látta, hogy ezek bizonyos kicsinyléssel lenézék őt, egyet-kettőt röflentett. A czimborák nem reagáltak s tovább is mozduatlanul állottak. Nosza, több se kellett az eleven malacznak. Ektelen röfögéssel neki ment a kirakatnak, a nagyszámú összegyűlt nézőközönség kitérő gaudiama mellett betörte az üvegtáblát s szédobálva az ezüst disztárgyakat, bizonyos önteltséggel fordult meg néhány-szor a kirakatban és miután látta, hogy az apró ezüst malaczok megsemmisülve hevernek a földön s a veszedelem egy jókora nadvessző alakjában közeleg, — a hős megugrott. Otthon következett meg a nemulass, mert mint halljuk, a malaczot gazdája úgy elpöfölte, hogy egyhamar aligha fog czimborái sorsába kivánczolni.

Adományok. A Rimaszombat és vidéke jótékony nőegylete által folyó hó 21-én rendezendő karácsony-ünnepélyre ujabban a következők adakoztak: Stolcz Martonne 2 kor., Grosinger Miksáné 3 drb. flaneli kendő, Ethey Aranka gyümölcs, dr. Kusz Gyuláné 2 kor., Reisz Marikovszky Emma 2 kor. és alma, özv. Csider Antalné 2 kor., özv. dr. Marikovszky Istvánné 2 kor., idb. Sütő Istvánné 2 kor., ilj. Leugyel Pálné 2 kor. és ruhanemű, Pongrácz Pálné 2 kor., Ujlaky Ilona 5 kor., Gömöri Edéne 4 kor., dr. Wallentinyi Dezsőné 2 kor., Mindszenty Kálmáné 2 kor., Kalla Mihályné 1 kor., Levai Izsóné 1 kor., Baksay Józsefné 2 kor., Stech Kálmáné ruhanemű, Rakottay Danoné sütemény, Heksch Bertalanné czukorka, Bródy Bertalanné czukorka, Palm Nándor 1 kor., Ternyey Janosné 1 kosar alma, Miskolczy Istvánné sütemény, özv. Gellman Samuné 2 kor., Kohn Adolfiné (Erzsébet-ter) alma, Molnar Lajosné 1 kor., Terray Istvánné 5 kor., Holländer Lajosné 2 kor., özv. báró Luzsénszky Henrikné 4 kor., Boczko Danielné alma, Molnár Jánosné 1 kor. és ruhanemű, Bodon Józsefné 2 kor., Hevessy Bertalanné 2 kor. — Fogadják jó-ságukért hálás köszönetünket. Az elnökség.

Magyar műlapok. A „Könyves Kálmán” magyar műkiadó társaság illusztrált katalogusban adta ki azon képeknek és domborműveknek a jegyzékét a melyeknek reproductiói a vállalat révén szerzhetők meg. A képek között csak néhány van idegen, a többi mind magyar művész munkája. A füzet már azért is érdekes, mert magyar kiadó magyar nyelven ilyet még nem adott ki. Ez az első s tartalmassága gyönyörű, művészes kiállítására arról tanuskodik, hogy a társaság sikeresen versenyez a külföldi műkiadó vállalkozásokkal. Az illusztrált katalogust a vállalat (Budapest, VIII. Kerepesi-ut 17.) kívánatra minden műbarátnak szívesen megküldi díjtalanul.

Tanfolyam hibás beszédűek számára. A vallás- és közoktatásügyi miniszter i. évi 8515. számú rendelkezése értelmében a siket-némák váci kir. orsz. intézetében, a gyógypaedagógiai tanárképzővel kapcsolatban, a dadogók és egyéb beszédhibákban szenvedők számára a jövő 1902. év január 3-án beszédgyógyító tanfolyam nyílik. E tanfolyam öt, esetleg hat hónapig tart. Felvételt nyerhetnek rá mindkét nembeli hibás beszédű növendékek. Tandíj a tanfolyam egész tartamára 60 korona. Szegényebb sorsu hibás beszédűek e tandíjnak csak felét fizetik, teljes vagyontalanság igazolása esetű pedig tandíjmentességben részesülnek. Vidéki hibás beszédűek gymnasiumi vagy polg. leányiskolai tanulmányukat Vácraon folytathatják. Felvétel végett jelentkezni kívánók személyesen vagy levélben forduljanak Borbély Sándor intézeti igazgatóhoz.

Nyugtázás. A nyustya—likéri ifjuság által nov. hó 30-án megtartott szini előadás alkalmával befolyt összegek a következők: bevétel . . . 186 kor. 80 fill. kiadás (melyből fedezve lett egy teljesen új szinpad) . . . 177 kor. 02 fill. marad az olvasókör javára . . . 9 kor. 78 fill. Felülfizettek: N. N. 60 fill., Fábán Béla, Fröhlich Brunnó, Groszman Herman 40—40 fill., Elek Zoltán 1 kor. 40 fill., Molitőrisz Károly, Frenyo Dániel 20—20 fill., dr. Hruska János 1 kor. 80 fill., N. N. 80 fill., N. N., N. N., N. N. 40 fill., Terna Géza 1 kor. 40 fill., Losonczy József 3 kor., Urbán Géza 40 fill., Szlovenszky Vilmos 2 kor., Balog Miklós 40 fill., Molitőrisz Zoltán 3 kor. 40 fill., Rasztovszky Pál 2 kor., Kolbenhayer Elek 20 fill., Kemény János 2 kor. 40 fill., Bender Sándor 1 kor. 80 fill., Purjesz N., Demeter Miklós 3—3 kor., Glózer Jenő, Grózer Aladár 40—40 fill., Paulovits János 3 kor. 40 fill., Birnstingel Aurél 4 kor., Kollár János 2 korona. Fogadják köszönetünk nyilvánítását.

Nyilt-tér.*)

Neuman és Strausz

kereskedelmi és mezőgazdasági ügynökök, (Erzsébet-ter 21. Gasko-féle ház), ajánlják magukat a gazdaközönség szives figyelmébe.

*) E rovat alatt közöltékért a váll. felelőssé get a Szerk.

Kiadó üzlethelyiség.

Rimaszombatban, a Deák Ferencz-utca 8-ik szám alatti házban levő üzlethelyiség bolti állványokkal **1902. év január hó 1-től** bére kiadó, esetleg a bolti állványok örök áron is eladók. — Bérelni szándékozók felvilágosítást ugyanott az emeleten lakó **Benyó Béla** tulajdonostól nyerhetnek.

Együttal van szerencsém az igen tisztelt közönséget értesíteni, miszerint az ez idei termései és kiváló jó minőségű **almágyi** szőlőben termett **6- és új boraimnak** pécsettelt üvegekben, valamint hordónkénti eladását megkezdtem.

A ki tiszta, valódi, egészséges jó bort akar élvezni, forduljon hozzám teljes bizalommal.

Kiváló tisztelettel

7—*

Benyó Béla, szőlőbirtokos.

Árverési hirdetés.

Jolsva város határában található quarcz- és dolomit-közetnek 5 évre terjedő kihasználási joga, valamint a városi új hidmérlegnek 1902-ik évtől kezdődő 3 évi használata **folyó évi december hó 20-án** délelőtt 9 órakor a városházán megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatik. — Bérelti feltételek a polgármesteri hivatalnál megtudhatók.

Kelt Jolsván, 1901. december 5-én.

2—2

Basilides, polgármester.

Arany és ezüst ékszerek.

Legalkalmasabb karácsonyi és ujévi ajándékok

meglepő olcsó árban kaphatók

STEHLINSZKY IGNÁCZ

27 év óta fennálló óras és ékszerész üzletében Rimaszombat, Erzsébet-tér, hol arany és ezüst zseborák, diszes és egyszerű fali órák, arany és ezüst láncok, mellés hajtók, gyűrűk, inggombok, karperecek és egyéb ékszerártyák; valamint ezüst evőeszközök, tálcák és tálak, vajtartók, gyümölcstartók stb. stb. a legdivatosabb alakban jótállás mellett árusítatnak el.

Javítások pontosan és jutányos árak mellett eszközöltetnek. 2—1

Ingaórák.

GLÜCKSTHAL I.

Úri, női divat és confectió áruházában Rimaszombatban nagy karácsonyi vásárt

rendez, mindenféle alkalmi ajándéktárgyakban úgy mint:

Női osztály: szörme-boák, karmantyuk, blousok, kabátok, gallérok, továbbá disz- és mosókötények, női nyakkendők, harisnyák, keztük, ingek, fűzők, kötött és selyem-sálók, téli bőr-, posztó- és sárczipók.

Férfi osztály: sapkák, kalapok, ingek, lábbelik, gallérok, manshetták, nyak- és zsebkendők, czipők, továbbá mindenféle Jäger alsóruhák, vadász-mellények, téli bőr- és kötött keztük, vászon és bőr kiegészítők.

Gyermek osztály: leány és fiu ruhák, köpönyegek, sapkák, czipők, keztük, fehérneműk és kisgyermek kelengyék.

Mindent **leszállított olcsó árban** úgy, hogy a nagyérdemű közönség sok pénzt megtakarít, ha bevásárlását az üzletben eszközli.

Hirdetés.

A **tornallyai takarékpénztár** részéről tudomásra hozatik:

Hogy az alapszabályok épségben tartása mellett, **1902. évi január hó 1-ső napjától** kezdődőleg további rendelkezésig, akár a már ez ideig itt elhelyezve lévő: akár az ezután elhelyezendő betétek után következőleg fognak a kamatok számíttatni s fizettetni.

1. Ideiglenes betétek után (2 évig) az összegre való tekintet nélkül 3%.

2. Oly betétek után mik 20000 koronát meg nem haladnak s egyfolytában legalább két évig hagyatnak a takarékpénztárnál 4%.

3. A 20000 koronát tevő, vagy ez összeget meghaladó oly betéteknél, mik egyfolytában legalább 2 évig hagyatnak a takarékpénztárnál 4 1/2 %.

Kelt Tornallyán, 1901. december 10-én.

Az igazgatóság.

Eladó ház.

A Pokorágyi-utczában 15. házszám alatt lévő **Varga András-féle ház** magános udvarral, kerttel és gazdasági épületekkel együtt azonnal szabad kézből eladó.

A venni szándékozók bővebb felvilágosítást végezt **Cseh János** ural **Rimaszombat**, Sziggyártó-utca 26-ik szám alatt értekezhetnek. 1—3

Hirdetés.

576. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1901. évi 5393. számú végzése következtében **Nagy József** által képviselt **Tóth János** javára **Hangonyi István és társa** ellen 600 korona s járulékaik erejéig 1901. évi január hó 29-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2120 koronára becsült tehének, lovak, juhokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1901. V. 429/2. sz. végzése folytán 600 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi október hó 8-ik napjától járó 6 %-os kamatai és eddig összesen 92 kor. 22 fill. bíróság már megállapított költségei erejéig Urajon alpereseknél leendő eszközésére, **1901. évi december hó 28-ik** napjának délutáni 2 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel: hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécse, 1901. évi decz. hó 8-ik napján.

Kovács Géza, kir. bír. végrehajtó.

Ritka alkalom

kiváló magyar műveknek rendkívül leszállított áron való beszerzésére!

RÁTH MÓR

köz tudomás szerint több mint négy évtizeden át száz és száz oly művel gazdagította irodalmunkat, melyekről a jó öreg Toldy Ferencz irodalmi kézikönyvében azt írja, hogy azok

irodalomtörténetünk legfényesebb lapjain vannak megörökítve.

A kiadót az akkor aranyai nyugalomra és arra intik, hogy kiadói tevékenységét immár az elkerülhetetlen aktualis és folytatolagos művekre szorítsa. Elhatározta tehát kiadási készleteinek tetemes és többnyire valóban elévületlen becsü részét **tetemesen leszállított áron** ajánlani fel a művelt könyvtáraknak, kulturalis, nép- és más nyilvános könyvtáraknak, kaszinóknak, önképzőköröknek stb. — Ezen művek jegyzéke, mely a mai irodalmi túlprodukczió és hajszá áramlatában is méltó a könyvtárak figyelmére, és mely számos ünnepi ajándékokra alkalmas értékes műveket — első kiadásokban és oly fényes díszkötésekben, a minők a könyvpiacon sohasem jutottak — is tartalmaz, komoly reflektánsoknak bérmentve rendelkezésére áll.

RÁTH MÓR, Budapest, Haas-palota.

Tigerman Adolf és Társa

órák és ékszerészek Rimaszombatban.

Legszébb és legháládatosabb

karácsonyi ajándék

az **órák és ékszerek**, melyek óriási nagy választékban **bámulatos leszállított olcsó árban** kaphatók. Nagy választék arany és gyémánt ékszerekben, valódi ezüst **evőeszközök** és **disztárgyakban**, valamint ezüstbotok, bajszkefék stb.

Nagy választék fali és ingaórákban, 3 évi jótállás mellett.

Eladás részletfizetésre is!

Törött arany és ezüst a legmagasabb árban becsereztetik. Mindenféle óra- és ékszerjavítások jótállás mellett elfogadtatnak.

Ujdonság photo-email képekben!

Bármily fénykép után készítünk domborított photo-emailon kisebbített fényképeket, u. m. brostüket, zsuzsukat, amuletteket stb. 5 koronától feljebb.

Vidékre választékot is küldünk.

Teljes tisztelettel

Tigerman Adolf és Társa

órák és ékszerészek Rimaszombat.

2—*

Ezüst evőeszközök és disztárgyak.

Arany és ezüst zseborák.

Ez alkalommal ajánlom a közönség pártfogására

könyvkereskedésemet

is, **1857-ben** az abszolútizmus legsötétebb melyet germanizáló éveiben annyi veszély és üldözés között mint magyar nyelvű, de világ-irodalmi üzletet alapítottam. Ezen üzletem állandó szállítója a nagy országos központi és számos vidéki könyvtárnak és az ország minden osztályú intelligenciájának jóakarásával, bizalmával, sőt barátságával folyton díszkedhetik.

Sok évi szívélyes viszony Páris, London, Róma, Németország, egy fővárosunk legelőkelőbb kiadóival, képessé teszi könyvkereskedésemet a mai nagy concurentiával is megküzdeni, ide érve a bel- és külföldi antiquariásokat is, ilykép jó lélekkel biztosíthatom a t. közönséget, hogy **minden irodalmi megbízás a legszolidabban, legjutányosabban és a legszigorubb lelkiismeretességgel intéztetik el!**

Bérbeadó.

Az új vármegyeház és kir. törvényszéki paloták között épülő emeletes ház földszinti részén **1902. év május elsejére két bolt és két 3—3 szobás lakás** mellékhelyiségekkel bére kiadó.

Bérelni szándékozók értekezhetnek **Andrási László** fényképész tulajdonossal Rimaszombat, Kossuth Lajos-utca. 3—*

Hirdetés.

432. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1901. évi 2172. számú végzése következtében **dr. Krausz Gyula** által képviselt **Kohn Albert** javára **Dulovics Emma** ellen 358 korona 72 fillér s járulékaik erejéig 1901. évi augusztus hó 1-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 704 koronára becsült butorok, ágyneműk, tükrökkel álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1901. V. 372/2. sz. végzése folytán 158 kor. 72 fill. tőkekövetelés ennek 1901. évi január hó 1-ső napjától járó 6 %-os kamatai és eddig összesen 64 kor. 92 fill. bíróság már megállapított költségei erejéig Csizben alperesnél leendő eszközésére, **1901. évi december hó 23-ik** napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécse, 1901. évi decz. hó 6-ik napján.

Kovács Géza, kir. bír. végrehajtó.

Bérbeadó fürdő.

Rimaszombatban az **első fürdő**, melyhez italméresi jog is tartozik, az **1902. év márczius hó 1-től** — minden hozzátartozó helyiségeivel — bére kiadó. Bérelni szándékozók a feltételeket megtudhatják a tulajdonos **Kondek József** vagy **Varga Lajos** ács mestertől. 3—3

HOLLÓSY JÓZSEF

első és legrégebbi **temetkező-vállalata** RIMASZOMBATBAN.

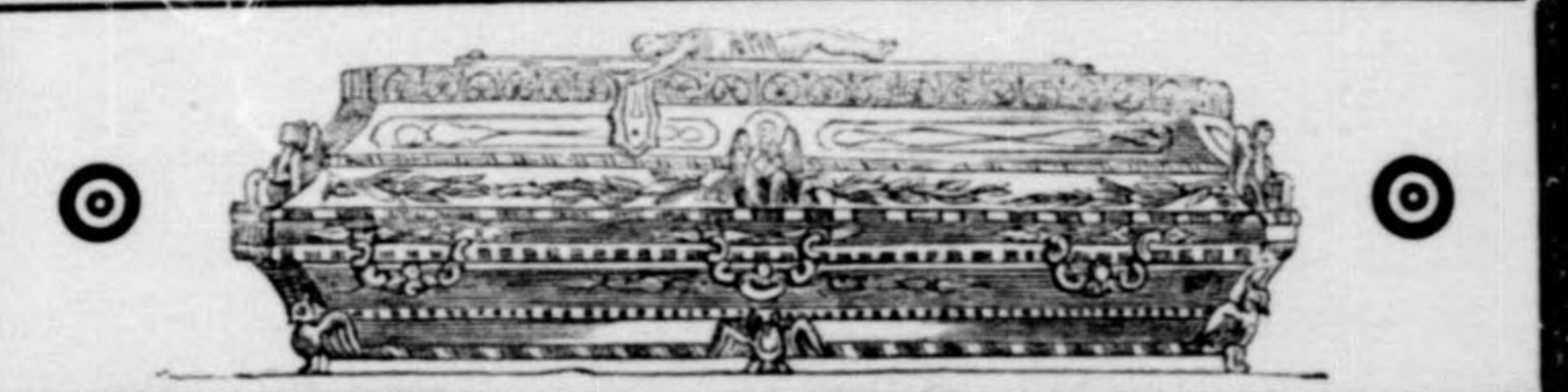
Érc- és fakoporsók gyári bizományi raktára.

Butorkereskedés, asztalos műhely.

Losonczy-utca 21. és Kossuth Lajos-u. 19. sz. saját házában.

Alapított 1864.

Alapított 1864.

Tisztelettel hozom a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség tudomására, hogy az **1864. évtől** fennálló **temetkező-vállalatomban** ez idő szerint az **ország legelső gyárainak érc- és fakoporsó** készítményeit **birom raktáron bizományba**.

Halálózások alkalmával a szomorodott felek **raktáramban a szükséges összes kellékeket**, különféle minőségben és választékban — mérsékelt áron — **feltehetik**; van raktáron mindenféle alaku és nagyságu, diszes és egyszerű **érc- és fakoporsó, szemfedő, lepedő, fejpárna és fejdísz, harisnya és czipő, gyertya** a ravatal körül és az egyházi személyek részére, **sirkoszorú, koszorúszalag** különféle szélesség és színben, **mű- és díszvirág** a koporsó és halottas szoba díszítéséhez stb. stb.

Tartok **halottas koosikat** egyenruhás szolgálomely-zettel.

Továbbá ajánlok halottkémii jelentés kieszközlésére, sírhely kiastására, harangoztatás, halottas szobának és környékének feketével való bevonására és díszítésére, gyász-jelentések készítése és szétküldésére, az egyházi személyeknek a végtisztesség megadására való felkérésére stb.

Butorokból nagy raktártartok folyton, itt a leg-egyszerűbbtől a legdivatosabb tárgyak is feltalálhatók és minden jutányos áron; igen **alkalmas vásárlás meny-asszonyi berendezkedésre**.

Épületi asztalos munkák bármily kivitelben, a legjobb anyagból **műhelyemben szintén készül**.

Szolgálatkészségemet és raktáram nagy választékát a n. é. közönség jóakarataiba ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

HOLLÓSY JÓZSEF,

temetősrendező, butor- és épületasztalos.

10—*